

РЕШЕНИЕ

№ 37179

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **7696** по описа за **2025** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Д. Й. от [населено място] срещу Решение №1194/30.03.2025 година, постановено по н.а.х.дело № 16659/2024 година по описа на СРС- 105 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № НП-82/05.09.2023 година на Председател на Комисия за противодействие на корупцията, с което последният за извършено нарушение на чл.38,ал.1,т.1 във връзка чл.35,ал.1,т.2 от Закона за противодействие на корупцията на основание чл.173,ал.1 от ЗКОНПИ/ отм/ наложил административно наказание -Глоба в размер на 1000 лева на Д. Д. Й..

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Посочва се, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че е извършил нарушението, като със Заповед от 09.12.2022 година на Кмет на [община] е временно назначена да изпълнява длъжността – Главен архитект на [община] и е изпълнявала длъжността за изключително кратък период от време- 1 месец и 18 дни, като в действителност не е подала такава декларация и нарушението е извършено без какъвто и да е умисъл, като съгласно нормата на чл.52,ал.3 от новия Закон за противодействие на корупцията в сила от 06.10.2023 година при промяна на заеманата длъжност с друга длъжност по чл.6,ал.1 лицето, което става задължено по този раздел не подава декларация по чл.1,т.3 и нова декларация по ал.1,т.1, като тази разпоредба е приложима и спрямо нея. Сочи се още , че

въпреки ,че извършено нарушението, то същото е маловажно. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът- Д. Д. Й. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител, но от същата е постъпила писмена защита.

Ответникът по касация- Председател на КПК редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Р., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП- прокурор П. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е установено, че със Заповед № ЧР-185/09.12.2022 година на Кмет на [община] считано от 12.12.2022 година касаторът Д. Й. е назначена за държавен служител на длъжността-„Главен архитект“ на [община], която длъжност попада в категорията на лицата по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ (отм.), с което за нея е възникнало задължението да декларира имуществото и интересите си пред КПКОНПИ в едномесечен срок от встъпването си в длъжност. С Писмо с вх. № ЦУ01-14842/21.12.2022 година Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е уведомена за назначаването на нов главен архитект на [община], като към уведомлението е приложен актуализиран списък на лицата по чл. 6 от ЗПКОНПИ (отм.) в структурата на общинското звено, както и заповеди за освобождаване на лицето, което е заемало преди това длъжността- Главен архитект съответно – за назначаването на архитект Д. Д. на длъжността „главен архитект“.На 22.03.2023 година в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е извършена проверка относно получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ (отм.) да подават декларации за имущество и интереси по чл. 37, ал. 1, т. 1-6, т. 9, т. 12-14, вр. чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от встъпването в съответните длъжности, при която е констатирано, че Д. Й. не е подала встъпителна декларация за имущество и интереси по образец в законоустановения срок от влизането в сила на заповедта, с която е била назначена на длъжност „Главен архитект“ на [община] – 12.12.2022 година и по този начин е извършила административно нарушение на чл.38, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.)- законоустановения едномесечен срок от заемането на висшата си публична длъжност, а именно – до 12.01.2023 година Й. не е декларирала имуществото и интересите си пред КПКОНПИ, с което е извършила нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, като и към момента на установяване на нарушението, декларация все още не е подадена. С Покана с изх. № ЦУ01-1765/22.03.2023 година, Й. е поканена да се яви в КПКОНПИ на 07.04.2023 година в 11:00 часа във връзка със съставяне и връчване на Акт за установяване на административно нарушение, но въпреки получаването на поканата, Й. не се явила в указаните ден и час, което наложило провеждането на телефонен разговор, в който тя е била известена за нуждата да се яви на 07.04.2023 година в 11:00 часа в сградата на КПКОНПИ за да бъде съставен и връчен АУАН, но Й. посочила, че е в невъзможност да осигури физическото си присъствие и на 07.04.2023 година срещу касатора е съставен АУАН за извършеното от нея административно нарушение, като с

Писмо с вх. № ЦУ01-1765#4/12.05.2023 година АУАН е върнат предявен и подписан от Й., като е депозирано и писмено възражение срещу него. В хода на административно- наказателното производство, на 04.05.2023 година Й. подала изискуемата по закон встъпителна декларация под № В477/04.05.2023 година за част I „Имущество“ и № В478/04.05.2023 година. за част II „Интереси“. Въз основа на така съставения АУАН, на 05.09.2023 година За-председател на КПКОНПИ издал обжалваното наказателно постановление № НП-82/05.09.2023 година, в което на Й. е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева.

СРС е анализирал всички приложени доказателства по делото и обосновано е приел, че административнонаказателната отговорност на Й. е ангажирана за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.) Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ (отм.), декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност Същото задължение се съдържа и в новия Закон за противодействие на корупцията (обн., ДВ,бр. 84 от 06.10.2023 г., в сила от 06.10.2023 г.)- разпоредбата на чл. 53, ал. 1, т. 1 от ЗПК. В нормата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ/ отм./ е посочено, че лицата заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, подават декларация за имущество и интереси, като и в този случай е налице съответствие спрямо актуалната законова регламентация на чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, а пълна идентичност се открива още и при съпоставката между правната норма на чл. 173, ал.1 от ЗПКОНПИ (отм.), която предвижда, че лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лева и новата санкционна разпоредба на чл. 115, ал. 1 от ЗПК, която за неизпълнението на този тип задължения предвижда същите по вид и размер наказания.

СРС анализирайки всички събрани доказателства е приел, че касаторът е заемал висша публична длъжност по смисъла на ЗПКОНПИ (отм.)-за периода от 12.12.2022 година до 31.01.2023 година и е попадала в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ (отм.) и в качеството си на „ Главен архитект“ на [община] е била задължена да подава декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.), като с назначаването си на тази длъжност считано от 12.12.2022 година за нея е възникнало задължение в едномесечен срок до 12.01.2023 година да подаде встъпителна декларация за имущество и интереси пред КПКОНПИ. а с неподдаването на посочената декларация е осъществен съставът на вмененото и нарушение, осъществено чрез бездействие и то трае докато бъде установено или преустановено, същото е формално по своя характер и признаците на състава не включват настъпването на определен вредоносен резултат. Обстоятелството, че касаторът е заемал длъжностите

„Старши експерт ТСУ“ и „Началник отдел“ в [община] и за изпълняваните служебни функции е подавала декларации за имущество и интереси в двете им съответни части пред органа по назначаването, не може да доведе до извод, че тя не подлежи на санкциониране, тъй като това деклариране не е равнозначно на оповестяването на необходимата информация пред КПКОНПИ и не обслужва целите на закона, тъй като в този период лицето не е попадало в кръга на лицата по чл. 6, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.), съответно не е било задължено лице за тази цел. Наред с това, фактът, че в хода на административно- наказателното производство след съставяне на АУАН касаторът е подал Декларация, не може да бъде основание за отпадане на административно-наказателната и отговорност, защото закъснението е над 3 месеца, и изпълнението на задълженията пред КПКОНПИ с оглед осигуряване принципите на прозрачност и публичност при заемането на тази позиция. Правилен е и изводът на СРС че нарушението не може да представлява маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид, което да

обоснове третирането му като маловажно, и за преценка наличието на маловажен случай на извършено административно нарушение е нужно да се изследват начинът, времето и мястото на извършване на нарушението, мотивите на нарушителя, настъпилите вредни последици, които в своята съвкупност да свидетелстват за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, а нарушението е формално по своя характер и ненастъпването на вредни последици от него не може само по себе си да обоснове неговата маловажност. За последното е необходимо наличието на особени обстоятелства, смекчаващи отговорността на извършителя и обществената опасност на неговото поведение, каквито в настоящия случай не се установиха, а фактът, че нарушението е извършено за първи път, не може да обуслови извод за маловажност на случая, доколкото не характеризира нарушението като такова с по-ниска степен на обществена опасност спрямо обичайните деяния от този тип, като това обстоятелство намерило своето отражение при отмерването на дължимото наказание за установеното противоправно поведение, като въз основа на него наказващият орган е индивидуализирал наложената глоба в минимален размер. Наред с това, при преценката дали се касае за инцидентен случай следва да бъде съобразено това, че при освобождаването си от длъжността „главен архитект“ на [община] касаторът е допуснал и друго самостоятелно, но сходно по фактическите си параметри административно нарушение, също изразяващо се в неподаване на декларация за имущество и интереси, а извършването на това деяние е било признато за установено с влязъл в сила съдебен акт – Решение № 24728/25.11.2024 г. по КНАХД № 8247/2024 г. по описа на XVII-и касационен състав на АССТГ, с което касаторът е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на този съдебния акт, за това друго нарушение ще бъде наложено административно наказание, а значимостта на

регулираните обществени отношения за упражняване на функциите на КПКОНПИ и за доверието на обществото към лицата, заемащи висши публични длъжности, като подаването на декларация по ЗПКОНПИ (отм.) от лицата, заемащи висши публични длъжности, има за цел да съдейства за ефективното противодействие на корупцията и да гарантира, че тези лица изпълняват правомощията и задълженията си при спазване на законодателството, като се предотвратят възможностите за незаконно придобиване на имущество. Завишеното значение на тази нормативна регламентация произтича от закрилянето на обществени отношения, които осигуряват публичност и прозрачност на имуществените активи, придобити от обществени представители и членове на държавни органи, както и предотвратяване пораждаването на конфликт на интереси при или по повод на изпълняваната от тях служебна дейност, като е налице и голямата продължителност на периода на бездействие от страна на задълженото лице – закъснението от почти четири месеца не може да обоснове извод за маловажност за случая, тъй като с него е постигнато накърняване на обществените отношения с интензитет, предполагащ налагането на административно наказание в размер, определен от административнонаказващия орган, още повече, че е подала такава декларация след като и е съставен АУАН и то се дължи на застрашителното въздействие.

Настоящият състав не споделя твърдението на касатора за приложение на нормата на чл.52, ал.3 от новия Закон и той не може да намери приложение, тъй като нормата няма обратен ефект и същата е влязла в сила на 06.10.2023 година, когато вече е приключило административно-наказателното производство срещу касатора и същата не попада в приложното поле на тази норма.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него,

законосъобразно е ангажирана административно- наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона минимум от 1000 лева. Като е достигнал до този извод, СРС е постановил едно правилно и изключително мотивирано Решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба- отхвърлена.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение . Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година в сила от 03.12.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).. Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 130 до 190 лева.Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт Р., делото не се отличава с фактическа и правна сложност/ не предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 130 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 130 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по- късен момент.Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Ъгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК не фигурира сочената от касатора "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно

разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

ВОДЕН от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 1194/30.03.2025 година, постановено по н.а.х.дело № 16659/2024 година по описа на СРС- 105 състав.

ОСЪЖДА Д. Д. Й. ОТ ГР. ШУМЕН ДА ЗАПЛАТИ НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА сумата от 130 лева –ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.